

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel Constanța – România) – TS, UT, VU/Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

(Cauza C-538/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Securitate socială – Asigurare de sănătate – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Articolul 20 alineatele (1) și (2) – Tratat medical primit în alt stat membru decât cel de reședință al persoanei asigurate – Autorizație prealabilă – Condiții – Cerința unui raport emis de un medic din sistemul public de asigurări de sănătate național care să prescrie un tratament – Prescriere, cu titlu de a doua opinie medicală, emisă în alt stat membru decât cel de reședință al persoanei asigurate, a unui tratament alternativ care prezintă avantajul de a nu cauza un handicap – Rambursare integrală a cheltuielilor medicale aferente acestui tratament alternativ – Libera prestare a serviciilor – Articolul 56 TFUE]

(2021/C 481/13)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Constanța

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TS, UT, VU

Pârâte: Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa de Asigurări de Sănătate Constanța

Dispozitivul

Articolul 20 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 988/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009, coroborat cu articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că persoana asigurată care a primit, în alt stat membru decât cel de reședință, un tratament care figurează printre prestațiile prevăzute de legislația statului membru de reședință are dreptul la rambursarea integrală a costurilor acestui tratament, în condițiile prevăzute de acest regulament, atunci când persoana respectivă nu a putut obține o autorizație din partea instituției competente, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din regulamentul menționat, pentru motivul că, deși diagnosticul și necesitatea punerii imediate în aplicare a unui tratament au fost confirmate de un medic din cadrul sistemului de asigurări de sănătate din statul membru de reședință, acest medic i-a prescris un tratament diferit de cel pe care persoana în cauză l a ales în conformitate cu o a doua opinie medicală emisă de un medic dintr-un alt stat membru, tratament care, spre deosebire de primul, nu ar genera un handicap.

⁽¹⁾ JO C 357, 21.10.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad – Blagoevgrad – Bulgaria) – „ECOTEX BULGARIA” EOOD/Territorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

(Cauza C-544/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Articolul 63 TFUE – Libera circulație a capitalurilor – Directiva (UE) 2015/849 – Domeniu de aplicare – Reglementare națională care impune efectuarea plăților care depășesc un anumit cuantum exclusiv prin virament sau prin depozit într-un cont de plăți – Articolul 65 TFUE – Justificare – Combaterea fraudei și a evaziunii fiscale – Proporționalitate – Sancțiuni administrative cu caracter penal – Articolul 49 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor]

(2021/C 481/14)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad – Blagoevgrad

Părțile din procedura principală

Recurentă: „ECOTEX BULGARIA” EOOD

Intimată: Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite – Sofia

cu participarea: Prokuror ot Okrazhna prokuratura – Blagoevgrad

Dispozitivul

- 1) O reglementare a unui stat membru care, pentru plata pe teritoriul național a unui quantum egal sau mai mare decât un prag stabilit, interzice persoanelor fizice și juridice să plătească în numerar și le impune acestora să efectueze un virament sau o plată într-un cont de plăți nu intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei.
- 2) Articolul 63 TFUE coroborat cu articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări a unui stat membru care, în vederea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale, pe de o parte, interzice persoanelor fizice și juridice să efectueze pe teritoriul național o plată în numerar atunci când quantumul acesteia este egal sau mai mare decât un prag stabilit și impune în acest scop recurgerea la un virament sau la o plată într-un cont de plăți, inclusiv atunci când este vorba despre distribuirea dividendelor unei societăți, și care, pe de altă parte, pentru a răspunde la o încălcare a acestei interdicții, prevede un regim de sancțiuni în cadrul căruia quantumul amenzii care poate fi aplicată este calculat pe baza unui procentaj fix aplicabil valorii totale a plății care a fost achitată cu încălcarea interdicției respective, fără ca această amendă să poată fi adaptată în funcție de împrejurările concrete ale speței, cu condiția ca reglementarea menționată să fie de natură să garanteze realizarea obiectivelor vizate și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestora.

(¹) JO C 357, 21.10.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 6 octombrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Cauza C-561/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Articolul 267 TFUE – Conținutul obligației instanțelor naționale de ultim grad de a formula o trimitere – Excepții de la această obligație – Criterii – Chestiune referitoare la interpretarea dreptului Uniunii invocată de părțile din procedura națională după ce Curtea a pronunțat o hotărâre preliminară în această procedură – Lipsa unor precizări ale motivelor care justifică necesitatea unui răspuns la întrebările preliminare – Inadmisibilitate parțială a cererii de decizie preliminară)

(2021/C 481/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelanți: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Intimată: Rete Ferroviaria Italiana SpA